

Arrest

nr. 183 452 van 7 maart 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 13 oktober 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 september 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 november 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 december 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. VAN TILBORG en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart afkomstig te zijn uit Marka, provincie Lower Shabelle. Toen u drie jaar oud was bent u met uw familie gevlucht naar Saoedi-Arabië, waar u als illegale vluchteling verbleef tot uw vertrek naar België. U bent tevens lid van de Reer Hamar-clan.

U bent in Saoedi-Arabië verliefd geworden op een meisje met de Saoedische nationaliteit. In april 2015 bleek dat zij zwanger was van u. Haar vader was hier niet van op de hoogte maar vond het wel verdacht dat zij alle huwelijksaanzoeken van andere mannen afsloeg. Hij nam haar telefoon in beslag en vond uw

nummer. Uw vriendin belde u hierop om u te waarschuwen. U vluchtte naar uw oom. Daar kreeg u nogmaals telefoon van uw vriendin die zei dat haar moeder vermoedde dat ze zwanger was en dat ze waarschijnlijk zou worden gedood. Hierop adviseerde uw oom u om te vluchten, wat u ook deed. U verliet Saoedi-Arabië op de dag van het Suikerfeest 2015 en kwam aan in België op 13 augustus 2015. U vroeg asiel aan op 14 augustus 2015. U legde documenten neer over een visumaanvraag voor Griekenland op naam van S.A.F.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS dd. 22 februari 2016 p. 1), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

Ten eerste is uw kennis over Somalië ontoereikend bevonden. U verklaart geboren te zijn in Marka (CGVS 1, p.2) in Somalië. U kunt Marka echter niet eens bij benadering situeren en weet niet in welke Somalische provincie Marka ligt (CGVS 1, p.2). Wanneer u wordt gevraagd wat u kunt vertellen over Marka kunt u enkel antwoorden dat er een zee is en een mooi strand (CGVS 1, p.12). U kunt daarnaast geen andere Somalische provincies opnoemen (CGVS 1, p.11). Over Mogadishu, de Somalische hoofdstad, kunt u ook niks vertellen, afgezien van het feit dat het de hoofdstad is. Wanneer u wordt gevraagd of iemand u ooit iets verteld heeft over Somalië antwoordt u dat u gehoord hebt dat er een oorlog gaande is met Al-Shabaab (CGVS 1, p.9). Op de vraag wie er nu de macht heeft in Somalië antwoordt u Sheikh Hassan (CGVS, p.9). U zegt terecht dat dit de Somalische president is maar blijkt niet in staat om iemand van zijn voorgangers op te noemen (CGVS 1, p.9). U roept onder meer een vrees voor Al-Shabaab in als reden waarom u niet terug kunt naar Somalië. Wanneer u wordt gevraagd wat u weet over Al-Shabaab antwoordt u dat u enkel gehoord hebt dat ze een puinhoop gemaakt hebben van Somalië (CGVS 1, p.10). Wanneer u wordt aangespoord om hier toch wat meer over te vertellen kan u enkel zeggen dat u weet dat ze meestal jongeren ontvoeren (CGVS 1, p. 11).

Ten tweede kan er ook geen geloof gehecht worden aan uw bewering een illegale Somalische vluchteling in Saoedi-Arabië te zijn geweest. U kunt geen doorleefde verklaringen afleggen over uw leven in de Somalische gemeenschap in Jeddah, waar u zegt gewoond te hebben. Zo weet u niet waarom uw familie naar Saoedi-Arabië gevlucht is. Wanneer u dit wordt gevraagd antwoordt u simpelweg met "problemen" (CGVS 1, p.3). Wanneer hier op wordt doorgevraagd zegt u dat u hier nooit uitgebreid over gepraat hebt maar dat u ervan uit gaat dat het door economische problemen was (CGVS 1, p.3). Het is zeer opmerkelijk dat u nooit met uw familie zou gesproken hebben over de redenen waarom jullie Somalië verlaten hebben. Op de vraag hoe het was om als illegale vluchteling in Saoedi-Arabië te leven antwoordt u opnieuw summier "Het ging" (CGVS 1, p.4). Wanneer wordt doorgevraagd zegt u dat u nooit werd opgepakt maar dat er wel veel problemen met de politie waren (CGVS 1, p.4). U blijkt echter geen persoonlijke voorbeelden te kunnen geven van deze problemen omdat jullie altijd werden gewaarschuwd voor politie-inval en jullie zich verstopten (CGVS 1, p.4). Op de vraag over welke mensen u het hebt die jullie waarschuwden antwoordt u "gewone Somalische mensen" (CGVS 1, p.4). Opnieuw moet worden doorgevraagd over wat u hiermee bedoelt, waarna u zegt dat er Somalische mensen waren die voor de politie werkten die jullie waarschuwden (CGVS 1, p.4). Er mag echter logischerwijs verwacht worden dat u hier wat meer over zouden kunnen vertellen. U zegt wel dat u gehoord hebt dat de politie in huizen binnenviel en mensen oppakte. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de Saoedische autoriteiten regelmatig controleren op illegale vluchtelingen en systematisch huiszoekingen uitvoeren waarbij illegale vluchtelingen opgepakt en uitgewezen worden. Zo werden volgens UNHCR in 2010 alleen al naar schatting 10 000 Somalische vluchtelingen uitgewezen (zie administratief dossier). Het is dus volstrekt ongeloofwaardig dat het enige wat u kan vertellen over politieacties is dat u gehoord hebt dat er huiszoekingen en arrestaties plaats vinden. Er mag verwacht worden dat u in staat zou zijn om hier meer gedetailleerde verklaringen over af te leggen. Tijdens het tweede gehoor legt u opeens wel verklaringen af over het feit dat er veel controles gebeurden en dat u werd gewaarschuwd door een Somalische landgenoot die als informant voor de politie werkte (CGVS 2, p.6). U kunt echter niet vertellen hoe u deze persoon kende of waarom hij jullie waarschuwde aangezien het volgens u zijn taak was om informatie over illegale Somaliërs door te spelen aan de overheid (CGVS 2, p.6). Daarenboven kunt u geen verklaringen geven waarom u dit daarvoor niet had verteld aangezien er u expliciet naar gevraagd werd (CGVS 2, p.6).

U hebt volgens uw verklaringen zeventien jaar illegaal in Saoedi-Arabië geleefd. U hebt in die periode nooit geïnformeerd naar mogelijkheden om legaal in het land te verblijven of effectief een verblijfsvergunning aangevraagd. Op de vraag waarom u deze stap nooit gezet hebt antwoordt u dat u daar toch niets aan heeft (CGVS 1, p.7). Als wordt doorgevraagd waarom niet antwoordt u: "Als je in Saoedi-Arabië bent heb je geen recht om een vergunning aan te vragen. Je kunt dat niet aanvragen, dat mocht niet. Alleen die oudere mensen die er vroeger waren binnengekomen hebben een vergunning, wij mochten dat niet meer" (CGVS 1, p.7). Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat er wel degelijk mogelijkheden zijn voor illegale Somalische vluchtelingen om een legale status te verkrijgen in Saoedi-Arabië. Dit kan aan de hand van een zogenaamde Kafeel, een sponsor of werkgever die als het ware borg staat voor de vluchteling. Via een Kafeel kan een illegale vluchteling een verblijfsvergunning krijgen (zie administratief dossier). Uw verklaring dat u geen vergunning kon aanvragen klopt dus niet. Daarenboven spreekt u uzelf ook tegen. U verklaart eerst nooit geïnformeerd te hebben naar een verblijfsvergunning, waarna u twee vragen verder plots stelt dat u niet in aanmerking kwam voor een vergunning (CGVS 1, p.6-7).

Op de vraag of u veel contact had met andere Somaliërs in Saoedi-Arabië antwoordt u ontkennend (CGVS 1, p.8). Wanneer u daarna wordt gevraagd hoe dit komt antwoordt u "gewoon normaal" (CGVS 1, p.8). Opnieuw moet worden doorgevraagd waarna u zegt dat u contact had met vrienden, Arabische mensen (CGVS 1, p.8). U zegt ook dat u sommige Somalische vrienden had (CGVS 1, p.8). Het is zeer opmerkelijk te noemen dat u zegt dat u niet veel contact had met andere Somaliërs. Nochtans kan uit uw verklaringen opgemaakt worden dat u deel uitmaakte van de Somalische gemeenschap in Jeddah. Bijgevolg kan verwacht worden dat u toch regelmatig met Somaliërs in contact zou gekomen zijn. Gevraagd naar de clan van uw vrienden zegt u dat ze tot de Abgal behoren (CGVS 1, p.8). U weet echter niets over de clan. Er mag logischerwijs verwacht worden dat u toch iets van info zou hebben over de clan van uw vrienden.

Volgens u waren er in de Somalische gemeenschap in Jeddah geen leiders of clanoudsten. Op de vraag hoe conflicten tussen Somaliërs van verschillende clans dan werd opgelost antwoordt u "Meestal wordt er snel opgetreden als er een derde persoon aanwezig is" (CGVS 1, p.9). U kunt hier echter niet meer informatie over geven. Op de vraag of er dan andere Somaliërs waren die een belangrijke of voorbeeldfunctie hadden in de gemeenschap antwoordt u eveneens ontkennend (CGVS 1, p. 9). Het feit

dat u niemand kunt opnoemen die iets van aanzien genoot onder de Somaliërs in Jeddah is niet aannemelijk en doet afbreuk aan uw verklaarde herkomst. Tijdens het eerste gehoor hebt u verklaard dat u Somaliërs kende die naar Somalië waren teruggekeerd en vervolgens terug naar Saoedi Arabië waren gekomen. U kunt deze mensen zelfs met hun naam benoemen (CGVS 1, p. 11). Op de vraag wat zij u vertelden over Somalië antwoordt u dat ze u niks vertelden omdat ze ouder waren dan u (CGVS 1, p. 11). Dit is opnieuw een zeer onwaarschijnlijk.

Tijdens het tweede gehoor werd u gevraagd om te vertellen over uw dagelijks leven in Saoedi Arabië. Opnieuw dient te worden vast gesteld dat uw verklaringen hierover te summier zijn. Eerst vertelt u over hoe slecht uw leven wel niet was (CGVS 2, p.5). Wanneer u wordt gevraagd te antwoorden op de vraag begint u te vertellen over iets dat u hebt meegemaakt in Antwerpen. Wanneer u opnieuw wordt gevraagd u te focussen op de vraag zegt u dat u bij het vorig interview vragen niet op zo een manier werden gesteld (CGVS 2, p.6). Wanneer u nogmaals wordt gevraagd te vertellen over uw leven zegt u dat u naast uw werk thuis bleef, uit angst om opgepakt te worden (CGVS 2, p.7). Uw verklaring dat u 17 jaar niets anders deed dan werken en in angst thuis zitten zijn moeilijk te geloven. Later vertelt u dan dat u in uw jeugd voetbal en spelletjes speelde en met andere jongeren ging praten. Deze verklaringen kunnen bovenstaande lacunes echter niet herstellen (CGVS 1, p.8).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Marka gelegen in de provincie Marka en daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit te beschikken. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens uw gehoren op de zetel van het CGVS dd. 22 februari 2016 en 22 september 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor en/of op het einde van het gehoor zelfs uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit (CGVS 2, p. 4, 5, 10). U roept als tegenargument in dat u tijdens het eerste gehoor om een Arabische tolk gevraagd had en u een Somalische werd toegewezen. Hoewel dit klopt, dient er op gewezen te worden dat dit geen afdoende argument vormt. Ten eerste werd u tijdens het eerste gehoor gevraagd of het gehoor mocht plaatsvinden met een Somalische tolk. U antwoordde hierop positief (CGVS 1, p.2). Ten tweede werd u duidelijk op het hart gedrukt om het direct te melden indien er zich communicatieproblemen voordeden (CGVS, p.2). Dit hebt u doorheen het gehoor niet gedaan. Ten derde is u na afloop van het gehoor nogmaals gevraagd of u de tolk goed verstond, hierop antwoordde u positief (CGVS 1, p. 15). Ten vierde blijkt duidelijk uit uw antwoorden dat u de vragen begrijpt. Bovenstaande elementen zorgen ervoor dat uw verwijzing naar communicatieproblemen niet overtuigend zijn en als dusdanig worden beschouwd. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw werkelijke nationaliteit en/of eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is om dit te weten om het CGVS de mogelijkheid te geven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

U gaf evenmin enige aanwijzing van een andere nationaliteit of een eerder verblijf in een ander land. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal hebt afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit en herkomst, omdat de Somalische taal niet alleen in Zuid- en Centraal-Somalië wordt gesproken maar eveneens in Somaliland, Puntland en een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenia, en doet bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

De door u voorgelegde visumaanvraag voor Griekenland kan aan bovenstaande vaststellingen evenmin iets wijzigen. U verklaarde hierover dat u in Saoedi-Arabië een visumaanvraag deed voor Griekenland ingediend, die werd goedgekeurd. U stelde echter dat u deze aanvraag deed met een vals paspoort op een valse naam (CGVs 1, p. 7).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

u niet mag worden teruggeleid naar Somalië, het door u genoemd land van herkomst, vermits u niet over de Somalische nationaliteit beschikt."

1.2. Stukken

Bij het verzoekschrift van 13 oktober 2016 voegt verzoeker volgende stukken: "Verblijfsvergunning", "Verklaring werkgever" en "inkomstenbewijs".

Ter zitting van 20 december 2016 legde verzoeker een kopie van zijn oud vervallen paspoort neer en toont het origineel.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 13 oktober 2016 een schending aan van "de materiele motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, zoals onder meer ook gesteld in art. 62 w. 15/12/1980, alsook bij de wet van 29/07/1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, schending van de algemene zorgvuldigheidsplicht, manifeste beoordelingsfout" en van "artikel 3 EVRM".

Aangaande de vaststelling van verweerder dat verzoekers kennis over Somalië ontoereikend zou zijn, wordt in het verzoekschrift aangevoerd dat "het CGVS uit het oog lijkt te verliezen dat verzoeker wel in Somalië geboren is, doch reeds op zeer jonge leeftijd gevlucht is naar Saoedi-Arabië". Hij is van oordeel dat het "in dat opzicht volstrekt normaal is dat verzoeker geen details om omtrent Somalië kan meedelen".

Waar verweerder bepaalde dat verzoeker niet kon aantonen dat hij een illegale Somalische vluchteling in Saudi-Arabië was, stelt verzoeker dat hij heeft betaald om een verblijfsvergunning in Saudi-Arabië te bekomen, alsook dat hij werkzaam was in de metaalsector in Saudi-Arabië. Ter staving voegt verzoeker bij zijn verzoekschrift kopieën van zijn verblijfsvergunning, een verklaring van zijn werkgever en een inkomstenbewijs. "Verzoeker vreesde dat hij, bij ontdekking van deze stukken, hij terug naar Saoedi-Arabië zou gestuurd worden, reden waarom hij de originelen niet heeft meegenomen."

Inzake zijn contacten met andere Somaliërs en zijn gebrek aan kennis over de Abgal-clan waar zijn vrienden zouden toebehoren, wordt in het verzoekschrift verduidelijkt dat "verzoeker vreesde dat, wanneer hij zou toegeven over één en ander toch beperkte informatie te kennen, men vanuit het CGVS daarop zou doorvragen op welke verdere vragen hij dan niet meer zou kunnen antwoorden – omdat hij dus op jonge leeftijd het land reeds heeft verlaten".

Verzoeker wijt zijn summiere antwoorden omtrent het dagelijks leven in Saoedi-Arabië aan het feit dat dit een zeer algemene vraag betreft.

Waar verweerder stelde dat het afleggen van verklaringen in de Somalische taal geen bewijs zou vormen omdat deze ook in andere landen gesproken wordt, stelt verzoeker dat er *“niet de minste indicatie is dat verzoeker ooit in één van deze landen zou hebben verbleven”* en dat dit *“evenwel een sterk element is dat de Somalische nationaliteit van verzoeker bevestigt”*.

Verzoeker herhaalt dat hij tot één van de zwakste clans van Somalië behoort en dat een aantal vrienden van verzoeker *“reeds werden opgepakt in Saoedi-Arabië en gerepatrieerd naar Somalië alwaar zij onmiddellijk opgepakt werden omdat zij niet tot de “juiste” clan behoorden”*, en dus wel degelijk gegronde vrees tot vervolging heeft. Hij merkt op Somalië al meer dan 17 jaar verlaten te hebben en daar geen bezittingen en dergelijke te hebben.

Verzoeker is van oordeel dat hem het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend *“omtrent de door hem aangegeven feitelikheden die hij mogelijks niet met stukken kan bewijzen en dus over zijn ganse feitenrelaas”*. *“In tegenstelling tot wat het CGVS oordeelt is er gezien het bovenstaande geen aanduiding in het dossier aanwezig waaruit met redelijke zekerheid kan worden afgeleid dat verzoeker niet de waarheid vertelt”*.

Verzoeker vraagt in hoofddorde de betwiste beslissing de commissaris-generaal te hervormen en aldus verzoeker de hoedanigheid van vluchteling in de zin van art.1, A, lid 2 van de Conventie van Genève toe te kennen. In ondergeschikte orde de betwiste beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te hervormen en verzoeker de subsidiaire bescherming toe te kennen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Vooreerst stelt het CGVS dat verzoekers gebrekkige kennis over Somalië zijn beweerde Somalische nationaliteit onderuit haalt. Verzoeker meent dat *“het CGVS uit het oog lijkt te verliezen dat*

verzoeker wel in Somalië geboren is, doch reeds op zeer jonge leeftijd gevlucht is naar Saoedi-Arabië en het *“in dat opzicht volstrekt normaal is dat verzoeker geen details omtrent Somalië kan meedelen”*. Echter gevraagd naar de reden van hun vlucht uit Somalië, antwoordde verzoeker kortweg *“door problemen”* en verder *“ik heb dat niet zo uitgebreid over gehad ik ga ervan uit dat het economische problemen waren”* (CGVS, 22/02/2016, p.2). Het is niet aannemelijk dat verzoeker nooit in familieverband gehoord heeft over de reden waarom zij Somalië moesten ontvluchten. Ook wanneer gevraagd naar de reden waarom verzoeker, na zijn problemen in Saoedi-Arabië, niet in Somalië zou kunnen wonen, stelde hij op veralgemenende wijze dat het er gevaarlijk is om te wonen omdat *“Al Shabaab overal is”* (CGVS, 22/02/2016, p.15) terwijl redelijk is te veronderstellen dat de familie uitgebreid de wenselijkheid van een terugkeer naar Somalië bespreekt. Verzoekers vage antwoorden zijn onvoldoende om aan te tonen dat zijn familie vanuit Somalië naar Saoedi-Arabisch is vertrokken.

2.4. Verzoekers bewering als illegale vluchteling in Saudi-Arabië blijven vaag en onbeduidend. Zo antwoordde verzoeker kort *“het ging”*, wanneer hem gevraagd naar zijn leven in de illegaliteit zonder opgepakt te worden. In dit verband stelde hij nog dat zijn familie steeds een telefoontje kreeg van *“gewone Somalische mensen”* die hen waarschuwden voor de politie (CGVS, 22/02/2016, p.4). In het tweede gehoor was verzoeker plots wel in staat uitgebreide verklaringen hieromtrent af te leggen, maar kon dan weer geen aannemelijke uitleg geven waarom hij dit niet in het vorig interview had aangegeven (CGVS, 22/09/2016, p.6). De Raad stelt vast dat verzoekers pogingen in het tweede CGVS-verhoor om alsnog de lacunes in zijn eerste verklaringen bij te sturen, aantoont dat hijzelf beseft dat zijn kennis over de situatie van een illegale Somaliër in Saoedi-Arabië ontoereikend is. Dergelijke bijkomende verklaringen zijn manifest ingestudeerd nu niet kan worden ingezien waarom verzoeker niet van meet af aan over zijn illegaal leven kan spreken. Waar verzoeker meent dat zijn summiere antwoorden omtrent het dagelijks leven in Saoedi-Arabië te wijten zijn aan het feit dat dit een zeer algemene vraag betreft, kan de Raad niet inzien in waarom een persoon die met zijn familie illegaal in Saoedi-Arabië verblijft geen levensechte herinneringen heeft aan de moeilijkheden die dit meebracht en dat verzoekers moeder hem als kind reeds bijbracht hoe en waarom hij voorzichtig moet zijn. Al zeker kan verondersteld worden dat verzoeker indien hij werkelijk met een Saoedische vrouw omging, zich bewust was van zijn illegaal verblijf in het land.

2.5. Verzoeker houdt thans in zijn verzoekschrift niet langer vol dat hij illegaal in Saoedi-Arabië verbleef. Hij stelt dat hij betaald heeft om een verblijfsvergunning in Saudi-Arabië te bekomen, dat hij werkzaam was in de metaalsector in Saudi-Arabië en voegt ter staving kopieën bij van zijn verblijfsvergunning, een verklaring van zijn werkgever en een inkomstenbewijs. Hij voert aan dat hij *“vreesde dat hij, bij ontdekking van deze stukken, terug naar Saoedi-Arabië zou gestuurd worden, reden waarom hij de originelen niet heeft meegenomen”*.

Vooreerst legt verzoeker geen vertalingen neer van deze kleurenkopieën, noch de originelen. Voor zover verzoeker documenten neerlegt dient hij dit te doen conform Artikel 8 van het Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, met name dat stukken die in een andere taal dan deze van de rechtspleging zijn opgesteld, voorzien moeten worden van een eensluidende vertaling op straffe van het niet in overweging nemen van deze stukken. Het is dus aan verzoeker om te voorzien in een vertaling. Hoe dan ook verzoeker was aldus geen illegale Somaliër in Saoedi-Arabië zoals terecht werd geconcludeerd. Dat hij voor zijn verblijfsvergunning betaald heeft, betekent niet dat verzoekers verblijfsvergunning geen authentiek stuk was waarvoor een administratieve kost moet betaald worden.

2.6. De Raad kan de commissaris-generaal niet volgen waar hij op basis van de in het administratief dossier aanwezige stukken en het verzoekschrift volhoudt dat verzoeker de Somalische nationaliteit niet bezit. Immers de bestreden beslissing heeft de stukken van het visumdossier onvoldoende meegenomen bij de beoordeling. De Raad stelt vast dat hieruit kan blijken dat verzoeker met een Somalisch paspoort uitgereikt te Jeddah en geldig tot 8 december 2017 naar Griekenland is vertrokken met een geldig Grieks visum. Tezamen genomen met de bij het verzoekschrift neergelegde documenten kan blijken dat verzoeker legaal in Saoedi-Arabië verbleef. Hij was tewerkgesteld bij een Saoedische prins (zie werkvergunning) die borg stond voor zijn visumaanvraag, zijn vliegticket en hotel betaalde en een verzekering voor hem afsloot. De afgifte van het visum is gebeurd op vraag van de prins die 46 personen zou meenemen om de familie te begeleiden naar een huwelijksfeest in Griekenland die dus alle kosten droeg (zie documentenmap stuk 18 in het administratief dossier). Verzoekers loutere bewering dat hij op basis van een vals paspoort met een valse naam F.S.A.A. het visum verkreeg is niet geloofwaardig nu de commissaris-generaal had kunnen weten dat gezien de zware straffen die in Saoedi-Arabië op valse stukken staan, een loutere bewering dat een Saoedische prins valse stukken zou ondersteunen onvoldoende is. Bovendien licht verzoeker op het CGVS-gehoor toe dat hij

Saoedische documenten kreeg omdat zijn moeder met geldige Somalische documenten naar Saoedi-Arabië is vertrokken in 1991 (CGVS 2-verhoor p.4), zodat ook hieruit kon afgeleid worden dat verzoekers Somalische paspoort op de ware identiteit F.S.A.A. stond. Bovendien is verzoeker niet in Somalië maar in Jeddah geboren. Zijn Saoedische documenten zullen dan ook gesteund zijn op een Saoedische geboorteakte.

Ten slotte legt verzoeker ter terechtzitting zijn origineel vervallen Somalisch paspoort neerlegt dat op dezelfde naam F.S.A.A. staat en uitgereikt is vóór verzoekers betrachtingen om naar Europa te migreren. Het komt dan ook voor dat verzoeker voor zijn asielaanvraag onder een valse naam A.A.F. indiende en dat zijn ware naam, de naam F.S.A.A. is van zijn beide paspoorten en ook van zijn Saoedische werkvergunning en de overige Saoedische documenten.

2.7. Uit verzoekers stukken kan ook worden vastgesteld dat verzoekers asielrelaas zelf gelogen is nu hij met de steun van een Saoedische prins het land legaal kon verlaten en hij in België een valse naam voorhield.

2.8. De Raad meent dan ook dat verder onderzoek noodzakelijk is. Verzoeker is enerzijds beduidend onbekend met Somalië. Hij is geboren en groeide op in Saoedi-Arabië en spreekt beter Arabisch dan Somalisch (zie keuze tolken en zijn verklaringen tijdens het CGVS-gehoor). Zoals de bestreden beslissing stelt, kon verzoeker onder meer niet aanduiden waar in Somalië of in welke provincie zijn geboortedorp Marka zou liggen (CGVS, 22/02/2016, p.2, *“Wat is Marka? Een stad; Waar ligt die stad? Somalië; Waar in Somalië? Dat weet ik niet; Weet je in welke provincie? Neen”*), over Al Shabaab alleen vertellen dat *“ze er een puinhoop van gemaakt hebben”* en dat ze *“meestal jongeren ontvoeren”* (CGVS, 22/02/2016, p.10-11). Hij verklaart met betrekking tot zijn eigen clan, de Dhabarweyne, *“ik heb er niet veel kennis van, in Saoedi-Arabië kennen we dat niet”* (CGVS, 22/02/2016, p. 5) en hij kan de grote clanfamilies in Somalië niet noemen (CGVS, 22/02/2016, p.6). Verzoeker beweert Somalische vrienden te hebben die tot de Abgaal-clan behoorden, maar waarover zijn kennis *“niet verder ging dan dat”* (CGVS, 22/02/2016, p.8). Wanneer gevraagd werd hoe conflicten tussen Somaliërs werden opgelost, antwoordde hij vaag *“meestal wordt er snel opgetreden als er een derde persoon aanwezig is”* (CGVS, 22/02/2016, p.9), waaruit blijkt dat verzoeker niet op de hoogte is van de wijze waarop conflicten traditioneel beslecht worden in de Somalische gemeenschap. Waar het verzoekschrift over zijn onwetendheid stelt *“verzoeker vreesde dat, wanneer hij zou toegeven over één en ander toch beperkte informatie te kennen, men vanuit het CGVS daarop zou doorvragen op welke verdere vragen hij dan niet meer zou kunnen antwoorden – omdat hij dus op jonge leeftijd het land reeds heeft verlaten”* is dit een loutere *post factum* verklaring die geen enkele afbreuk doet aan de vaststellingen dat verzoeker ook geheel onbekend is met de Somalische gemeenschap in Jeddah. Verzoeker is mogelijk Somaliër aan moeders zijde, doch de Somali-bevolkingsgroep komt niet enkel in Somalië voor maar ook in Djibouti, Ethiopië, Kenia en Jemen. Bovendien legt verzoeker geen stukken neer van zijn vader/stiefvader.

2.9. Gelet op artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet kan tot vernietiging overgaan als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. In het bijzonder beschikt de Raad niet over voldoende gegevens om te oordelen over verzoekers terugkeer naar Saoedi-Arabië of naar Mogadishu.

2.10. Er wordt een gegrond middel aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 28 september 2016 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven maart tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK